

Openingsstatement Senator Rand Paul 29-7-26 bij verhoor Anthony Fauci door Senaatscommissie.

Een miljoen Amerikanen zijn gestorven aan COVID-19. Volgens sommige schattingen stierven wereldwijd wel 15 miljoen mensen.

In het openbaar verkondigde Anthony Fauci de theorie dat het virus een natuurlijke oorsprong had. Maar op het eerste gezicht was hij zich terdege bewust van een berg aan bewijs dat het virus in het lab was ontstaan.

De Amerikanen verdienen antwoorden. Ze verdienen te weten waarom gevaarlijk onderzoek van NIAID werd gefinancierd in een totalitair land, in een lab dat niet aan de vereiste veiligheidsnormen voldeed. Het besluit om gevaarlijk NIAID-onderzoek in Wuhan, China, te bekostigen zal de geschiedenis waarschijnlijk ingaan als een van de slechtste volksgezondheidsbeslissingen ooit. Eerlijk gezegd verdienen de Amerikanen excuses.

Ik hoop dat dr. Fauci vandaag schoon schip maakt. Geef toe dat het een fout was om gevaarlijk onderzoek in China te financieren. Geef toe dat de risico's van dit gevaarlijke onderzoek zwaarder wogen dan elk mogelijk voordeel. Neem verantwoordelijkheid. En zeg toe onze overheid te helpen investeren in veiligheid, zodat een door mensen veroorzaakte pandemie zich nooit meer voordoet. Maar in plaats van excuses hebt u die verantwoordelijkheid jarenlang ontweken.

Dan de lockdowns. Zeker, u hebt niet persoonlijk elk lockdownbevel gegeven, elke school gesloten of elk mandaat opgelegd. Maar ambtenaren door het hele land voerden úw richtlijnen uit bij het nemen van die beslissingen. En u presenteerde uw aanbevelingen niet als afwegingen die openstonden voor debat, maar als dictaten van de wetenschap zelf.

Uw eigen woorden laten zien dat u de invloed die u uitoefende, terdege begreep. Op 14 maart 2020 schreef u dat de aanbevelingen van de taskforce werden aangestuurd door uzelf, mij, Deborah Birx en het CDC. De dag erna schreef u dat u burgemeester Bill de Blasio ervan had overtuigd de scholen in New York City te sluiten. U had dus invloed. Diezelfde avond vertelde u de stafchef van gouverneur Gavin Newsom dat de gouverneur, na u op televisie te hebben gezien, had besloten de Californische scholen, bars en restaurants te sluiten.

Presidenten, gouverneurs, burgemeesters, schoolbesturen, bedrijven en het Congres dragen allemaal verantwoordelijkheid voor de beslissingen die zij namen.

Toch had de COVID-lockdown er nooit kunnen komen zonder uw medewerking — en de gevolgen waren verwoestend. Kinderen verloren jaren aan onderwijs. Kleine bedrijven die in een heel leven waren opgebouwd, verdwenen. Patiënten stelden kankerscreenings en andere medische zorg uit. Gezinnen werden gescheiden van stervende dierbaren. Werknemers werden gedwongen een medische ingreep te ondergaan of hun baan te verliezen. Eredienst, werk, onderwijs en reizen werden in naam van de wetenschap aan banden gelegd. U hebt niet elke beperking zelf opgelegd, maar u gebruikte uw publieke gezag om ze te rechtvaardigen.

Terwijl u in het openbaar volhield dat COVID-19 een natuurlijke oorsprong had, vertelt uw privé-dossier een ander verhaal. Begin 2020 waarschuwde een door uzelf uitgekozen viroloog dat het virus eruitzag alsof het in het lab was gemanipuleerd. Tijdens een telefonische bespreking over de oorsprong van het virus achtten meerdere onderzoekers een doelbewuste insertie mogelijk. Uw zorgen waren niet louter theoretisch. Diezelfde week gelastte u een spoedonderzoek om vast te stellen of uw eigen instituut het onderzoek achter deze experimenten had gefinancierd — experimenten die nu onder de loep lagen.

Uren later meldde uw medewerker dat de Wuhan-experimenten inderdaad waren uitgevoerd en door het NIH waren goedgekeurd.

Dat waren niet de daden van functionarissen die een onderzoeksgelateerde oorsprong voor een absurde complottheorie hielden. Dat waren de daden van functionarissen die met spoed probeerden vast te stellen of hun financiering verbonden was met een onderzoeksgelateerde oorsprong van de pandemie. U kon niet wegpoetsen dat uw instituut het Wuhan-onderzoek had gefinancierd, noch uw lange geschiedenis van gain-of-function-onderzoek bij het NIH.

Het enige alternatief was te zeggen dat COVID-19 niet uit het lab in Wuhan kwam. U was geen onafhankelijke waarnemer. U had een institutioneel belang bij het publieke geloof dat federaal onderzoek niets met de pandemie te maken had. Het was vanaf het begin een belangenverstrengeling.

De auteurs van *The Proximal Origin of SARS-CoV-2* koesterden privé serieuze twijfels over een natuurlijke oorsprong. Toch draaiden ze bij en schreven ze in dat artikel dat het virus vrijwel zeker geen laboratoriumconstruct was. Dat artikel werd door de overheid, de media en uzelf gebruikt om Amerikanen af te serveren die dezelfde vragen stelden die u en de auteurs privé stelden.

U zette *Proximal Origin* zelfs op de lessenaar in het Witte Huis en presenteerde het als bewijs dat het virus niet gemanipuleerd kon zijn.

Maar u onthulde niet uw eigen rol, noch de discussies die aan het schrijven voorafgingen. U onthulde niet de oorspronkelijke zorgen van de auteurs. U vertelde niet dat u bij het artikel betrokken was, dat u het had gelezen en van commentaar had voorzien vóór publicatie — voordat u het ging inzetten als bewijs dat het virus niet uit het lab kon komen. U onthulde niet dat u niet meteen had onderzocht of NIAID-financiering met het onderzoek in verband kon worden gebracht. U vertelde de Amerikanen niet het hele verhaal. De privé-gesprekken die u voerde, lieten zien dat de twijfels bij de auteurs en anderen na publicatie niet waren weggenomen.

Dus terwijl dit in het Witte Huis werd gevierd als bewijs dat het niet uit het lab kwam, gingen de auteurs privé nog altijd uit van een aanzienlijke kans op een laboratoriumoorsprong. In het openbaar het ene, in het geheim het andere. Sommige van diezelfde wetenschappers besloten e-mail te mijden en hun communicatie voorzichtig te behandelen, omdat die uiteindelijk onder de Freedom of Information Act zou vallen.

Het patroon is eenvoudig. Privé klonk er een alarm. Dan een onmiddellijk onderzoek of NIAID mogelijk bij de financiering betrokken was. Dan een snelle publieke geruststelling, in tegenspraak met de privétwijfels, en vervolgens jarenlange weerstand tegen opheldering. De vraag is: waarom? Het enige logische antwoord is dat uw voornaamste zorg was aansprakelijkheid te vermijden — de zorg die samenhangt met het feit dat u de financiering voor dit gevaarlijke onderzoek had geregeld.

Uw steun voor dit onderzoek is omvangrijk en gaat ver terug. In 2011 financierde uw instituut het laboratorium van Ron Fouchier toen dat de vogelgriep zo aanpaste dat die zich via de lucht tussen dieren kon verspreiden. Dat was het kantelpunt, het moment waarop anderen terugdeinsden. U hebt dit gefinancierd. U hebt voor dit onderzoek gepleit.

De eigen bioveiligheidsraad van het ministerie boog zich over de details van deze experimenten vanwege het gevaar ervan. Mensen vroegen zich af of het een blauwdruk was voor het ontwikkelen van biowapens over de hele wereld. Maar u betoogde, samen met Fouchier, de gain-of-functionwetenschapper, dat de voordelen zwaarder wogen dan de risico's.

U bestempelde deze transmissie-experimenten met vogelgriep als cruciaal onderzoek. U beweerde dat zelfs als een wetenschapper besmet zou raken en er een pandemie zou uitbreken, de voordelen van de gain-of-functionexperimenten tegen de risico's opwogen.

In 2014 begon uw instituut, NIAID, werk aan het Wuhan-vleermuis-coronavirus te financieren.

In 2015 combineerden Ralph Baric en de Chinese wetenschapper Shi Zhengli, met steun van NIAID, het spike-eiwit van een vleermuis-coronavirus met een SARS-ruggengraat. Het resulterende virus kon menselijke cellen infecteren. Het was een nieuw virus dat nu menselijke cellen kon besmetten.

Het won aan overdraagbaarheid, het won aan functie. In 2018 diende diezelfde groep — EcoHealth, Baric, Shi en hun collega's — het DEFUSE-voorstel in, waarin werd voorgesteld een furine-kliefplaats in een coronavirus in te bouwen. DARPA noemde het te gevaarlijk.

Toen COVID in januari 2020 opdook, ontdekten wetenschappers dat het een nieuwe furine-kliefplaats had, precies zoals in het DEFUSE-project. Dat was ofwel een opmerkelijk toeval, ofwel een rokend pistool.

Bewijs dat het virus was gemanipuleerd maakte de vraag naar een laboratoriumoorsprong legitiemer en uw categorische publieke ontkenningen onhoudbaar. Op 11 mei 2021 vertelde u de Senaat dat het NIH nooit, maar dan ook nooit, gain-of-functiononderzoek aan het Wuhan Instituut voor Virologie heeft gefinancierd. Toen ik u de kans gaf om dat recht te zetten, antwoordde u dat u nooit tegen het Congres had gelogen.

Vervolgens kregen we te horen dat alleen de overheidsdefinitie gain-of-function zó omschreef dat dít er net niet onder viel — een technische definitie waaronder u het kon financieren. Dat de proefmuizen doodgingen en dat het virus besmettelijker werd, deed er

volgens u niet toe, omdat u een technische definitie had om de financiering te rechtvaardigen.

Maar de echte vraag was of het gevaarlijk was, of het een verstandig besluit was dit te bekostigen — en die vraag bent u uit de weg gegaan. U hebt nooit toegegeven dat het een fout kán zijn geweest dit onderzoek in China te financieren.

Het Amerikaanse volk vroeg niet om een semantisch debat over het coronavirus in Wuhan.

Men wilde weten of hun geld experimenten in Wuhan financierde die vleermuis coronavirussen beter mensen konden laten infecteren. Het antwoord was ja. Men wilde weten of NIAID goed toezicht hield op dat werk. Het antwoord was nee. Toen u dit onderzoek nastreefde, beschreef u de voordelen in de grootste bewoordingen, maar toen het Congres om verantwoording vroeg, verschool u zich achter de smalst mogelijke definitie. U kunt het niet allebei hebben.

Ook uw omgang met federale documenten roept vragen op. Het is een misdrijf om federale documenten te vernietigen, maar ons onderzoek toont aan dat uw medewerker doodleuk verklaarde dat ze bergen e-mails had gewist. In 2024 verklaarde u geen enkel federaal document te hebben gewist. Wie spreekt de waarheid — u of uw medewerker? De commissie stuitte opnieuw op instructies van u waarin u medewerkers opdroeg communicatie te wissen.

Op 2 februari 2020, een dag na het gesprek over de oorsprong, zei u tegen Francis Collins dat hij deze e-mail moest verwijderen zodra hij hem had gelezen.

De commissie vroeg u vandaag vrijwillig te verschijnen. Uw getuigenis moest worden afgedwongen. U bent hier vandaag met tegenzin. U bent hier vandaag omdat het verhaal is toegedekt.

President Biden verleende u een ruime gratie, met terugwerkende kracht tot 2014 — dezelfde gratie die hij zijn zoon Hunter gaf. Maar gratie die iemand beschermt tegen strafrechtelijke vervolging, herschrijft de geschiedenis niet. Ze doet gewiste documenten niet herleven. Ze maakt van een misleidende verklaring geen waarheid. En ze weerhoudt het Congres er niet van vast te stellen wat er is gebeurd.

Er komt nog een pandemie. Er komt nog een crisis. En opnieuw zullen er mensen zijn die zeggen dat onzekerheid voor het publiek verborgen moet blijven, voor zijn eigen bestwil. Ze zullen eerbied eisen. Ze zullen zich beroepen op de wetenschap. "Ik bén de wetenschap" — alsof het een decreet was. Ze zullen beweren dat overheidsfunctionarissen niet ter verantwoording mogen worden geroepen, omdat dat het publieke vertrouwen zou ondermijnen.

Maar ze hebben het bij het verkeerde eind. Het is geheimhouding die vertrouwen vernietigt. Het is arrogantie die vertrouwen vernietigt. Het is censuur die vertrouwen vernietigt. En het is het weigeren fouten toe te geven dat vertrouwen vernietigt.

Dat verlies aan vertrouwen zou weleens uw meest schadelijke nalatenschap kunnen zijn. Vertrouwen laat zich niet afdwingen; het moet worden verdiend. Geen enkele

wetenschapper staat boven kritiek. Geen enkele overheidsfunctionaris staat boven verantwoording. En geen enkele publieke dienaar heeft het recht om de twijfels van miljoenen Amerikanen weg te wuiven als een voetnoot bij zijn favoriete versie van de geschiedenis.